

Onze visie

De Verein Furka Bergstrecke sectie Nederland zet zich in voor de wederopbouw en het onderhoud van het stoomtreintraject Dampfbahn Furka-Bergstrecke in Zwitserland.

De vereniging

De VFB sectie Nederland is onderdeel van de internationale vereniging VFB. De VFB biedt haar leden op allerlei manieren de gelegenheid om zich actief in te zetten binnen de vereniging en informeert hen via het Nederlandse blad "De Tandstaaf", en het Zwitserse blad "Dampf an der Furka" en via het internet.

Uw mening

Reacties op dit nummer:
Redactie De Tandstaaf,
Brederostraat 71,
5251 LL Vlijmen.
Tel. 073 5184433
e-mail: mailks@planet.nl
of bij het bestuur.

DFB / Internet

De DFB is ook op het internet te bezoeken op:
www.net4u.ch/dfbfurka/

Van de redactie

2

Een lezer schrijft

Zwitserland is uniek

3

Foto's van vroeger

6

Interview:

Mooie combinatie: bergen en treinen

7

Van de bestuurstafel

10

Van de secretaris

11

Verslag Jaarvergadering

12

Foto's van vroeger

14

Een lezer schrijft

Een bezoek aan de Furka

15

Bij de foto's

20

Zo, dat was de winter

Nou ja, winter. Veel nattigheid en af en toe een sneeuwbus en verder fris maar niet veel kou. Maar . . . nu gaan we weer plannen maken voor de komende zomer. De een gaat z'n huis verbouwen, de ander gaat z'n tuin veranderen of opnieuw aanleggen en er zijn een aantal mensen die plannen maken om deze zomer (weer) een week aan een spoorlijn in Zwitserland te werken. "Fronarbeit" heet dat in goed Zwitsers. Ondergetekende is de weken 34 en 35 ook in Zwitserland, met vakantie in Meiringen, en zal beide weken de froni's bezoeken om in de uitgave van september verslag te kunnen doen met wat foto's van hardwerkende Hollanders.

Deze uitgave

In deze uitgave een stuk dat is blijven liggen de vorige keer, van de hand van Jacob D. v.d. Woude. Dit keer over de BVZ, en hij schrijft ook wat er verder nog te verwachten is. Ook kreeg ik van de voorzitter een stuk van Lion Tokkie die, volgens begeleidend schrijven een van de oprichters is van de sectie Nederland. Vanaf deze plaats van harte welkom terug bij de oude en/of hernieuwde liefde, de VFB sectie Nederland.

Verder wat foto's van vroeger en berichtjes van het bestuur, o.a. over de ledenlijst, fronarbeit en andere bestuurlijke zaken en natuurlijk zoals afgesproken "het interview".

Plezier

Voor de komende tijd in ieder geval veel plezier gewenst met het plannen maken en zeker ook met de uitvoering daarvan. We hopen met z'n allen op goed weer zodat er veel gedaan kan worden aan de (ook een beetje onze) "Strecke".

Van harte proficiat

Wij feliciteren onze secretaris

Marcel Schuring

en

Inna Zaporozhets

met hun huwelijk
wat heeft plaatsgevonden
op woensdag 25 april j.l.

Zwitserland is uniek

Het is al sinds 1970, dat ik mijn vakanties in Zwitserland doorbreng. Zwitserland is uniek voor treinfanaten, zoals deze schrijver zich meestal noemt. Alle smalspoorlijnen stonden en staan op mijn programma om te bezoeken. Een aantal zijn zo mooi, qua ligging en omgeving, dat ik deze lijnen meerdere keren heb bezocht. Het is dan ook mijn bedoeling om hier in "De Tandstaaf" aandacht aan te besteden.

Om een indruk te geven welke mogelijkheden er zijn is het goed om te weten welke spoorkaartjes aangeschaft moeten worden, anders wordt het een erg dure zaak. Zelf koop ik ieder jaar een "HALBTAX". Hiermee reis je een heel jaar voor 50% korting op alle treinen, bussen en boten. Een uitzondering is de smalspoorlijn (JB) naar de Jungfrauoch (3454 m. ü.d.M.), want voor deze lijn (maar ook voor andere bergbanen) gelden vaak aparte condities. Ook kan men een zogenaamde 5 dagen kaart kopen 1ste of 2de klas. Verder zijn er mogelijkheden bij het Zwitsers Verkeersbureau in Nederland of het kantoor van de SBB te Rotterdam en bij alle grotere stations in Zwitserland. Ik wil proberen de volgende maat-

schappijen te behandelen in een aantal artikelen b.v.:

- 1e. BVZ Brig-Visp-Zermatt-Bahn
- 2e. FO Furka-Oberalp-Bahn
- 3e. RhB Rhaetische Bahn
/Bernina-Express
- 4e. MOB Montreux-Oberland
Bernois Bahn
- 5e. RhW Reineck-Walzenhausen
Bahn
- 6e. RHB Rohrschach-Heiden
Bergbahn
- 7e. AB Appenzeller Bahn
- 8e. FART/SSIF Centovallibahn
- 9e. SOB (v/h WE)
Wadenswil-Einsiedeln
- 10e. LSE Luzern-Stans-
Engelberg-Bahn
- 11e. SBB Kris-kras door het land.
- 12e. BOB Berner Oberland Bahn

Uiteraard heb ik met mijn echtgenote nog lang niet alle spoortrajecten bezocht, maar ik kan U wel vertellen dat het met volle teugen genieten is.

Richting Matterhorn

In de zomervakantie van 1970 belandden wij toevalligerwijze met onze caravan op een camping in Briggerbad. Boven ons reed de BLS van Brig naar Bern. Vele internationale treinen gingen er per dag langs en mijn stoel was dan

ook zo geplaatst, dat ik geen trein misliep. Mijn vrouw wilde wel eens de stad in en dus gingen wij richting Brig. Daar ontdekten wij een geweldig druk spoorwegstation met daarvoor het smalspoorstation van de FO en de BVZ. Hier moest ik meer van weten, dus de auto geparkeerd en meteen het stationsgebouw in.

Het werd een verzamelen van reisplanners, tarieven e.d. en dat was lezen geblazen op de camping. Wij kozen voor de lijn van de BVZ naar Zermatt. Wij hadden een folder meegenomen waarop de Matterhorn ons uitnodigde. Wij gingen om 8 uur van de camping naar Brig. Wij hadden ontdekt, dat wij even voorbij het station de auto langs de spoorbaan konden parkeren en dat zou nog vele malen gebeuren. Wij kochten een Familienkarte op advies van de loketbediende, die niet zo vriendelijk was en spaarzaam onze vragen beantwoorde. De conducteur was daarentegen veel vriendelijker en die nam de tijd om met ons te praten. Hij vertelde, dat de lijn oorspronkelijk in Visp begon en dat later de verbinding met Brig tot stand was gekomen langs de Rhône en de SBB spoorlijn naar Genève. In Visp was een grote parkeerplaats voor treinreizigers en dat was veel lucratiever om te parkeren dan in

Brig. In Visp liet de conducteur ons alleen en regelde het in- en uitstappen van de passagiers. Na Visp werd de reis erg mooi, waarbij de trein af en toe gebruik maakte van een tandradinstallatie. Wij moesten op het volgende station Stalden, ongeveer halverwege, ook maar eens overstappen op de bus naar Saas Fee en Saas Almagell, kwam de conducteur ons nog even snel vertellen. Wij beloofden hem dit de volgende keer te doen. Maar neemt U a.u.b., als U veel wilt reizen een half-tax was zijn advies. In Sankt Niklaus stapten wij even uit om te genieten van het Matter-Vispa dal. Op het stationnetje namen wij een drankje, Rivella-Rood. Dit drankje was ons vertrouwd, want dit wordt ook ge-maakt in Wolvega(Friesland).

De lucht werd prachtig blauw, maar door de hoogte was het niet overdreven warm. Wij vervolgden ons reis met een volgende trein naar Zermatt.

Het landschap werd steeds ruwer en wij rolden van de ene tandrad-situatie in de andere. Vlak voor Täsch werd het klimmen minder en werd het dal weidser. Plotseling zagen wij een enorm parkeerterrein met duizenden auto's. Het werd ons duidelijk dat er nu geen auto's meer langs de spoorlijn reden. Ook werd de trein in Täsch overvol door de autobezitters.

Zermatt

Zermatt kwam in zicht en we reden met de trein het overdekte stations-

complex binnen. Deze overdekking is nodig om lawinezeker te zijn. Voor het station stonden allemaal electro-wagentjes van de hotels geparkeerd om hun gasten op te halen. Deze toeristenplaats was inderdaad auto-loos en ontzettend toeristisch. Wij zochten een mooi plaatsje op een terras om een hapje te eten (wat is het daar duur!).

De Matterhorn was prachtig te zien en wij kozen voor een reisje met de alpenmetro naar Sunnegga, alwaar wij een bergwandeling maakten op ca. 2300 m. hoogte.

Het weer werkte mee en wij genoten met volle teugen van de omgeving en het uitzonderlijke uitzicht op de Matterhorn. Er was ook nog gelegenheid geweest om met de Gonnergratbahn naar nog grotere hoogte te gaan (3089 ü.d.M.), maar dan kwamen wij niet op tijd in Brig. Terug konden wij een plaatsje in de Glacier-Express vinden tot

BVZ-trein verlaat Visp richting Zermatt

Brig en zo aanvaardden wij onze terugtocht en namen wij onvoorzien deel aan het eerste deeltraject van de langzaamste sneltrein ter wereld.

Het was intussen in het dal erg warm geworden en de airconditioning in de wagons werd door ons zeer op prijs gesteld. Deze trein reed in een keer door naar Visp, maar in de trein hadden de meeste passagiers, vooral Japanners en Amerikanen meer belangstelling voor elkaar dan voor de omgeving. Wij daarentegen lieten ons nog even verwennen door een drankje “Henniez” van de trein steward en genoten opnieuw van het berglandschap en het riviertje de Vispa. In Brig zeiden wij tegen elkaar, dit doen wij beslist nog een keer, en misschien dan gedeeltelijk met de bus naar Saas Fee. Dat hebben wij dan ook later gedaan. Tot de volgende keer.

Foto's van vroeger

Mooie combinatie: bergen en treinen

De laatste vraag aan Henri Aeberli in de vorige uitgave van de Tandstaaf was wie het volgende "slachtoffer" zou kunnen zijn voor een interview, zijn antwoord was kort en bondig; René van Vliet. Hij weet (bijna) alles over de Furka en omgeving.

Dus, afspraak gemaakt en op zaterdag 31 maart j.l. op naar Den Haag. Het was even zoeken maar al snel had ik het gevonden. Flat,

vier hoog met uitzicht op het water (kanaal). Onder het genot van een kop thee lekker even praten over onze passie; Zwitserland.

René is door zijn ouders met de bergen in aanraking gekomen.

Eigenlijk het bekende verhaal, met je ouders op vakantie in Oostenrijk; het laat je nooit meer los. Als treinliefhebber kwam toen al snel Zwitserland in beeld. Sinds zijn eerste bezoek heeft het Zwitserland-virus dan ook flink toegeslagen.

Uitzicht

Om vooraan te beginnen eerst vertellen wat René doet voor de dagelijkse kost. Hij is administrateur bij het CBR (u weet wel, van de rijbewijzen). Hij zit dus op kantoor maar heeft ook daar contact met treinen. Op het uitzicht vanachter z'n bureau kan iedere treinliefhebber jaloers worden, hij kijkt recht op vier sporen van de NS (Hollands Spoor - Delft) en zal dus in gedachten nog weleens wegzweven. Vermoedelijk richting Zwitserland, want daar heb je de perfecte combinatie van wandelen en treinen.

Hobby's

Over wandelen gesproken. Dat is een van de hobby's van hem. Als lid van de stichting L.A.W. (langeafstand-wandelpaden) draait hij er z'n hand (voeten?) niet voor om, om afstanden van meer dan 50 kilometer in één keer af te leggen.

Maar ook de fiets is niet veilig voor hem want 8000 (achtduizend) kilometer in een jaar is heel gewoon. Dat hij daarnaast ook nog tijd heeft voor een wekelijkse partij tennis in competitieverband maakt van hem een gedreven sportman.

Voorkeur

De reizen naar de Alpen gingen eerst, zoals gezegd, gezamenlijk met z'n ouders en later op eigen houtje. Als snel kwam de voorkeur voor bepaalde streken zoals het Ober-Goms en Berner Oberland.

Dit is natuurlijk duidelijk de omgeving waar je de meeste en mooiste bergbanen vindt. Speciale voorkeur heeft René voor de Furka Oberalp-Bahn vanwege de tandrad-aandrijving en de mooie omgeving waarin de FO rijdt. Overigens is deze voorkeur alleen gericht op het totale beeld en niet op een van de lok's of wagons apart en zeker niet op al die verschillende nummers waar andere mensen zich graag in verdiepen. En als je dan praat over de FO verwacht je dat hij enthousiast zal reageren over de Glacier Express, maar niets is min-

der waar. De Glacier Express is in zijn ogen pure commercie waardoor het fijne van zo'n treinreis volledig in het niet valt door allerlei andere dingen zoals bijvoorbeeld alle Japanse reizigers die alles door foto- en videocameralenzen bekijken, het risico dat de gereserveerde plaats aan de verkeerde kant van de trein is en als toegift ook nog het hele traject achteruit moet rijden. Dan liever een rustige "Regionalzug".

Andere landen

Naast de passie voor Zwitserland zal René niet vergeten verder te kijken, want ook andere landen zijn in trek voor een reis. Waarbij de treinen in die landen zeker ook bekeken en gebruikt worden. Zoals bijvoorbeeld Canada, waar hij familiebezoek heeft gecombineerd met 17.000 treinkilometers.

Lid van de VFB

In 1991 kwam hij tijdens 'n stoom-evenement, wat georganiseerd was door Stoomgroep Zuiderpark te Den Haag, in aanraking met de VFB die daar de eerste pogingen deed om leden te winnen voor hun goede werk in Zwitserland. Op dat moment was de VFB wel bekend bij René maar was hij nog nooit op de Furka Bergstrecke geweest. In 1992 ging hij voor het eerst als "Fronarbeiter" aan het werk, met toen nog een kleine groep Hollanders waaronder Harry Vos en

Marco van Everdingen. Het werd vier weken Zwitserland, waarvan twee weken werken en twee weken vakantie. Naderhand bleek dat dit het begin is geweest van jarenlang plezier hebben in een hobby die je met anderen deelt.

Het vrijwillig werken aan de "Strecke" doet hij met veel plezier ondanks de blaren in z'n handen die daarbij onvermijdelijk zijn. In de beginperiode heeft hij ook nog een videoband vervaardigd met beelden over de Furka Bergstrecke die gebruikt werd om d.m.v. beelden en een verhaal leden te werven en reclame te maken voor de "Strecke".

Andere opstelling

Hij vindt wel dat Zwitserse lof heeft gezorgd dat de "Froni's" binnen de sectie zich steeds meer als een (elite ?) groep doen opstellen, waarbij hij in overweging geeft om ook niet-froni's nauwer bij de fronarbeit te betrekken. Nieuwe "Froni's" zouden hierdoor wellicht minder lang twijfelen of ze de vereniging wel tot nut zijn als ze meegaan.

Wie volgt?

Over de vraag wie voor de volgende Tandstaaf in aanmerking zou kunnen komen voor een interview had René al nagedacht: Peter Muyres. Dus dat wordt een ritje Zuid-Limburg voor de redactie, maar dat heb ik er graag voor over!

Fronarbeit

De komende zomer zal er, na het noodweer in het afgelopen najaar, zeer veel arbeid verricht moet worden. Dus juist nu is alle steun noodzakelijk!

De afgelopen tien jaar hebben wij als Nederlanders een zeer goede naam opgebouwd én hoog te houden. Er zij nog enkele plaatsen open om zo'n unieke week op de Furka mee te maken!

In zowel week 34 als 35 is nog een enkele plaats vrij, dus haast u met

uw opgave want vol is vol. Neem voor informatie of uw opgave contact op met:

Week 34: Paul Olijslagers
tel: 040-2541790

Week 35 : Tom Smink
tel: 0229-242586

Ook kan men de kiosk of barwagen bemannen tw:

Week 27/28 Barwagen Realp

Week 36/37/38 Kiosk Gletsch

Week 38 Kiosk Realp

Info: Rob Janzen
0343-457221 (na 19.00 uur)

Ongelukje na Eurospoor

Pas kort geleden bereikte ons het bericht dat ons lid, de heer Vrieling uit Oosterbeek, na afloop van Eurospoor afgelopen najaar ongelukkig ten val was gekomen. Hij heeft hier een zware armbreuk aan overgehouden, doordat hij op een pas

gedweilde vloer op Hoog-Catharijne was uitgeleden.

Vanaf deze plaats wensen wij hem verder een voorspoedig herstel en hopen de heer Vrieling weer op één van onze beurzen te mogen ontmoeten!

Adverteerders gezocht

De ledenvergadering was unaniem van mening dat de huidige Tandstaaf in een grote behoefte voorziet. Gezien onze "bescheiden" begroting proberen we middels een aantal adverteerders, van wie Kees van de Burg de eer-

ste was, een bijdrage te krijgen in de druk- en verzendkosten. Wie van onze leden, met een eigen bedrijf(?), zijn bereid een deel financieel te ondersteunen.

Neem dan even contact op met de redactie of bestuur.

Laatste jubileumbanden

In de vorige Tandstaaf hebben wij u bericht over het tot stand komen van deze unieke band. Er zijn nog slechts enkele exemplaren over, dus als u deze band nog niet besteld hebt neem dan contact op met Cor Leenders of Peter Westmijze of stort Fl. 37,50 (incl. verzendkosten) op de rekening van onze penningmeester en de band wordt u zo spoedig mogelijk toegezonden.

Geef uw familie of vrienden eens zo'n band cadeau en laat zien wat voor een geweldige resultaten de afgelopen jaren op de mooie Furka gerealiseerd zijn!

U helpt met de opbrengst van deze band de sectie Nederland en hiermede onze steun aan de verdere wederopbouw en het bereiken van Oberwald.

Van de secretaris

Ledenbestand Zwitserland

Dit bestand kampt nog steeds met problemen, veroorzaakt door diverse omstandigheden. Onlangs werd wederom een "Dampf an der Furka" verzonden (omstreeks half maart) en daarbij hebben sommige leden ook een acceptgiro uit Zwitserland gekregen.

Men wordt verzocht uitsluitend via onze sectie te betalen en niet aan Zwitserland (of beide). Deze regeling hebben we enkele jaren terug ingesteld om voor een ieder onnodige kosten te vermijden.

Heeft U in maart geen tijdschrift gekregen meldt u dat dan even bij het secretariaat (033-4803601).

Ledenlijst

Door diverse leden werd aangegeven dat een actuele ledenlijst gewenst was.

Om deze naar iedereen toe te sturen brengt echter kosten met zich mee. Desgewenst kan een ledenlijst op aanvraag verzonden worden en wel op 2 manieren;

1. Door een e-mail te sturen naar marcel.furka.nl@hetnet.nl met de vraag "ledenlijst"
2. Indien U niet over internet beschikt bel dan even 033-4803601 en U krijgt hem thuis gestuurd.

Jaarvergadering 17 maart 2001

Aanwezig: H. Aeberli, J. Bonkenburg, M. Croes, H. Croes, R. Janzen, A. Koestal, C. Leenders, H. van der Marel, P. Olijslagers, R. Oosterwijk, A. Otten, K. Scholtes, M. Schuring, R. van Vliet, S. Vrind, G. Vroemen, H. Westmijze, P. Westmijze, P. Witkop.

1. Opening

Rob opent de vergadering en heet een ieder welkom. Er is een bericht van verhuizing gekomen van de heren Smink en Vrieling.

De vergadering houdt nog enige ogenblikken stilte ter nagedachtenis aan de inmiddels alweer bijna een jaar geleden overleden oud-voorzitter Gerard Koster.

2. Mededelingen van het bestuur

- » Wijziging punt 10 “Delegierten “ *na* punt 11, het is praktischer de verkiezing na de toelichting te doen.
- » Na de vergadering zullen een aantal minder officiële zaken afgehandeld worden en zal er een video over Fronarbeit tijdens week 34 vertoond worden.
- » Het bestuur is voornemens om de tweejaarlijkse cyclus van bestuurswisselingen volgend jaar te wijzigen. Met de huidige bestuurszitting is het ene jaar één bestuurslid aftredend en het andere jaar vier.
- » Met de nieuwe Betriebsleiter van de DFB, de heer Ulrich, worden afspraken gemaakt over de kortingsregeling van de extra bijdrage van het jaar 2000.
- » Er is vorig jaar gevraagd om een ledenlijst, door omstandigheden is het er echter niet van gekomen om deze daadwerkelijk te versturen. Er is afgesproken dat deze op aanvraag bij de secretaris te verkrijgen is (het liefst via e-mail te verzenden).
- » Lok DFB1 ondergaat in Chur een ketelrevisie, waarbij enkele steunbouten en vlampijpen worden vervangen. De lok zal voor het rijseizoen 2001 weer rijvaardig zijn.

3. Post in/uit

- » Van Peter Schwaller en Bruno Albisser zijn dankbrieven voor het 10-jarig jubileum ontvangen.
- » De VFB heeft diverse post rond de nieuwe structuur ontvangen, er is hier een apart agendapunt voor gereserveerd.
- » Er zijn diverse vacatures in Zwitserland, zoals machinisten, conducteurs etc. hiervoor zijn wel de papieren vereist.
- » Er is een programma in verband met het 75 jarig bestaan van FO samengesteld. Het programma is aanwezig en wordt toegelicht, dit verschijnt ook in het blad Dampf an der Furka.

4. Goedkeuring Notulen jaarvergadering 2000

De notulen worden zonder op- en aanmerkingen goedgekeurd.

5. Goedkeuring jaarverslag 2000

Nagenoeg alle doelstellingen zijn gerealiseerd, met uitzondering van eigen site en ledenlijst voor een ieder op afroep.

Het jaarverslag wordt door de vergadering goedgekeurd.

6. Goedkeuring rekening en verantwoording 2000

Paul geeft een toelichting, over het financiële jaar.

De rekening en verantwoording worden door de vergadering goedgekeurd.

7. Verslag kascommissie

De kascommissie geeft goedkeuring over de financiële stukken. Zij plaatst wel een opmerking over de achterstand bij de afhandeling van de financiën van Eurospoor. Het bestuur zegt toe hier het komende jaar de benodigde maatregelen voor te nemen, waarbij wel opgemerkt dient te worden dat de organisatie van Eurospoor ook vaak maanden later pas met nota's e.d. komt.

8. Decharge bestuur over 2000

Het bestuur wordt decharge verleend.

9. Goedkeuring budget 2001

Paul geeft een toelichting op het budget voor 2001.

Het budget wordt goedgekeurd.

10. Verkiezing van:

Marcel Schuring (secretaris) stelt zich herkiesbaar.

Er zijn geen tegenkandidaten en aldus wordt hij door de vergadering voor een nieuwe periode herkozen.

11. Toelichting komende statuten wijziging en nieuwe structuur VFB

Marcel geeft een toelichting over de wijzigingen in de structuur van de VFB, indien deze worden aangenomen tijdens komende algemene jaarvergadering.

Het gaat om een nogal structurele wijziging van de statuten. De algemene jaarvergadering zal dan niet meer plaats vinden, maar worden vervangen door de Delegierten vergadering met een vertegenwoordiging vanuit iedere sectie. Elke sectie heeft dan een jaarvergadering waar de leden aan deel kunnen nemen.

12. Verkiezing Delegierten.

Marcel en Rob stellen zich beschikbaar, Cor is reserve.

Dit wordt door de ledenvergadering aangenomen.

13. Rondvraag

Er waren geen punten voor de rondvraag.

14. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde sloot de voorzitter de vergadering.

Foto's van vroeger

Een bezoek aan de Furka

Een herinnering

aan februari 2001

Komend uit de richting van Andermat worden wij overweldigd door de witte wereld van de Galenstock. Je gaat langs het vriendelijke dorpje Hospental en na een paar kilometer ziet aan je rechterhand de schoonheid van het Richleren-viaduct.

Het Richleren-viaduct steekt met zijn bruin-beige kleuren af tegen de wit besneeuwde vallei tussen Hospental en Realp. De spoorlijn slingert als een lint door het dal.

We rijden langs een metershoge sneeuwrand, rechts en links is de bergwand besneeuwd en soms is er door de wind het begin van een sneeuwduin over de weg, dan kruisen we de Furka Oberalp Bahn.

Realp

Links de prachtig besneeuwde langlaufloipe, de lawinetunnel, tot we vooruit het kerktorentje van Realp zien. Links komt ons een regionale trein tegemoet in zijn prachtige rode kleur die ons in extase brengt want de ontmoeting met de FO Bahn en de DFB heeft ons al jaren in zijn greep.

Met de ultieme wens tenminste een maal per jaar in de zomer en een

maal per jaar in de winter naar de DFB te gaan, zoals nu.

We rijden Realp binnen, laten het FO station links liggen en passeren het kerkje en voorzichtig over nog niet weggereden sneeuw door het dorpje, dan, voor je omhoog kan de pasweg op links af, voor het hotel waar de toeristen zich baden in de winterzon op het haastig uitgezette terras, naar de DFB-parkeerplaats. Voor de brug over de spoorbaan moeten we stoppen en keren want de straat is bedekt met een 10 cm dikke tot ijs ingedikte sneeuwlaag en we hebben geen zin in sneeuwkettingen. We parkeren de auto voor de skilift op de parkeerplaats van het hotel. Overal zijn kinderen met hun ouders bezig zich te bekwamen in de ski-sport en het ziet er uit als een typische Nederlandse schaatsdag inclusief de koek-en-zopie bij de skilift. Ik vergaap me aan de diverse soorten skiërs en de eenvoud waarmee kinderen en ouders zich bewegen op de sneeuw, een plezier dat ons doet denken aan onze eigen kinderen. We trekken onze bergschoenen aan en wandelen langs de golfplaats en proberen het station te bestormen maar we zakken weg in de meters dikke sneeuwlaag.

Een teleurstelling ten opzichte van vorig jaar, minder wagens maar we

kunnen ze niet vinden, de conclusie, ze staan ergens anders, maar waar?

Overweldigend is de omgeving met het witte tapijt van sneeuw, waar je kijkt zie je een blauwe hemel met daarin de scherpe lijnen van de bergtoppen die het depot van de DFB omgeven, ijspegels aan dakgoten en een pak sneeuw op de restauratiewagen en sneeuwpluog.

Depot in de sneeuw

Als echte DFB-liefhebber is het kijken naar dit plaatje het mooiste wat je kan overkomen, maar, het mooiste moet nog komen, we genieten met volle teugen van de DFB in de sneeuw. We lopen over de weg naar de spoorwegovergang, rechts is een meertje, het water is niet bevroren en het is alsof de bron tegen me begint te praten; blub, blub, blub. Eerst denk ik: "een vis", maar mijn vrouw zegt

nuchter: "Het is een bron". Ik ontwaak uit de droom en ze heeft gelijk, en dan, als ik me omdraai worden mijn ogen aangetrokken door de waterkolom met het rood-witte glas van de lamp, de arm die gebruikt wordt voor het vullen van de watertank van de stoomlokomotieven. Het is en blijft een georganiseerde rommel zoals het depot er uitziet maar dat is dan ook de charme. De lamp heeft een hoed van witte sneeuw, onvergetelijk. De toren staat er als een monument voor de niet zichtbare loks en als ik het opschrift probeer te lezen onttrekt de aangekoekte sneeuw een deel van de letters aan het oog. Te veel om te zien en toch zijn we hier misschien wel 40-50 keer geweest, nog afgelopen zomer met een onvergetelijke "Sonderfahrt" naar Gletsch en dan de wandeling over de Bahn naar Oberwald. Dan het onverwachte, de hoek om naar de

Goms met Galenstock

nieuwe houten hangbrug over de FurkaReuss, overal ijspegels aan de rotsen, rechts 1 m sneeuw op de rails van de Furka Dampf Bahn en probeer in de verte de Wilerbrücke te zien, maar het enige wat je ziet is het witte tapijt met een enkel ski-spoor daarin. Het water stroomt in de Reuss en we kijken met verbazing naar een natuurverschijnsel dat je niet in ons vlakke land ziet, de sneeuw heeft op sommige plaatsen een ijsbrug over het riviertje gevormd. Aan de onderkant ijs van 2 à 3 cm daarop overgaand in een 10-20 cm dik pak sneeuw. Onverstoorbaar kabbelt de Reuss. Is de natuur niet onovertroffen?

DFB-gevoel

We kijken, snuiven, absorberen de impressies, waar je kijkt een prachtig nieuw doorkijkje. Het blijft één van de mooiste plekjes die wij kennen, het DFB gevoel is daar. Niets is mooier dan dit, maar je begint eindelijk te begrijpen waarom in de winter geen exploitatie van de DFB mogelijk is, waar je kijkt sneeuw, en hoe. Het lijkt als of de tijd stil staat en je laat dit over je heen komen, maar als je je dan omdraait zie je de klok van het depot 12.14 en kijkt op je horloge en je bent terug in time.

We gaan terug, wat ons opvalt zijn de loipes die langs het depot lopen en het gele afzet-tape, want morgen is er een wedstrijd voor militairen uit Uri en Tessin, langlaufen en afdalen. We wandelen rustig

terug naar de auto, diep wegzak-kend in de verse sneeuw.

Modernisering

Eén van de volgende dagen rijden we met de trein naar Disentis om de vorderingen van de verbouwing op het station te volgen. Wij vinden het een telleurstelling hoe ze het station gemoderniseerd hebben. Maar modern-time moet, de tijd staat niet stil, we leven tenslotte in het jaar 2001. Onbegrijpelijk dat ze de kap van het oude station hebben afgebroken. Weg prachtig uitzicht naar de overkant.

Zittend op het rode bankje genieten we van de zon, en de bloembakken die het plekje in de zomer zo vriendelijk en aantrekkelijk maken, wachtend op de eerstvolgende trein terug naar Sedrun en Andermatt.

Wandeling

Zondag gaan we terug naar Realp, na twee sneeuwdagen besluiten we een wandeling te maken naar hotel Tiefenbach, de Furkapasweg op.

Het is een wandeling, of beter klim, van 8 km en na elke 2 km een bordje nog 6 km te gaan te gaan, nog 4 km te gaan. De serpentines gaan stug maar onverbiddelijk omhoog. Ik probeer in de sneeuw het pad naar de Steffenbachbrücke te vinden, die in een van de bochten moet zijn, maar de sneeuw heeft het zomerlandschap aan het oog onttrokken. De weg is bedekt

Tiefschnee-skiërs

met tenminste een meter sneeuw op de ene plek zacht en op de ander hard, je zakt er tot je enkels in weg.

Tegen mijn vrouw roep ik: “kijk eens om, een prachtig gezicht”, het Depot links en als je je omdraait in de verte de Oberalp en Andermatt, een rode rups kruipt door het dal en langzaam komt een trein van de FO nabij en verdwijnt uiteindelijk in de Furka Basis-tunnel.

Ik krijg op mijn kop want ik loop te hard, dus langzamer, maar ik zal en moet omhoog. Een paar Zwitsers lopen ons voorbij en tegen de berg kruipen langzaam skiërs omhoog voor een vrije skitocht door de vers gevallen Tiefschnee. Wij allen lijken één gemeenschappelijk doel voor ogen te hebben, we moeten naar de top en uiteindelijk naar het

Tiefenbach-hotel. Het lijkt of niemand de relatie legt zoals wij met “de brug” en steeds zoeken we naar oogcontact met het tracé maar kunnen niet over de rand van het dal kijken. We moeten hoger en hoger en na het bordje 4 km rijst onverbiddelijk een steile wit besneeuwde muur voor ons op. Voetje voor voetje trachten we hem te overwinnen, hijgend omhoog en regelmatig stoppend, de druppels op je voorhoofd, om het lichaam tot rust te laten komen. We komen bij een schuur en zien het hotel Galenstock met gesloten luiken boven ons, daar zitten die Zwitsers op hun eigen wijze brood met worst te eten. Een goed voorbeeld, wat wij volgen en genietend van het uitzicht, bergtoppen, blauwe hemel en witte sneeuw, maar nog

steeds geen enkel zicht op de Bahn.

Na een welverdiende rust gaan we verder omhoog, veel mensen passeren ons, de vlaklanders in het hooggebergte, wat moeten zij daar en als we wederom na een voor ons gevoel eindeloze klim het meer vlakke gedeelte van de Furka Bergstrasse bereiken opent het dal zich en zie je de rails als een schaduw in de sneeuw.

Wens

Niet meer als een potloodlijn is het een grijze streep, als met een doezelaar uitgevlakt. Het bordje 1,5 km naar het hotel, naar waar het moet zijn, daar achter de bocht. Ik denk aan Mart Smeets met vals plat, want het gaat weer omhoog.

Een kreet van mijn vrouw; “de Steffenbachbrücke!”. Als ik achterom naar beneden kijk zie ik inderdaad de Brücke in zijn slaaptoestand en een wens gaat uiteindelijk in vervulling na onze eerste bezoek aan de brug in de zomer van 1989. Een gapend gat tussen de rails, geen verbinding maar in de diepte links zie je op de rails de twee delen liggen die links en rechts de brug vormen. Het middendeel wordt aan het oog onttrokken door de hoek waaronder wij de brug van boven zien en op de brugdelen sneeuw. Je herkent het omdat je er zoveel over gelezen hebt; een onbeschrijfelijk gevoel. Heb ik altijd deze vurig wens gehad dit te zien, gelijktijdig de

teleurstelling: ik was mijn videocamera vergeten. Dus volgend jaar????

Furka-fan

We lopen door, het bordje 1,5 km, steeds verder ontsluit zich het dal en als we bij het hotel Tiefenbach op 2109 meter aankomen zien we, als op Zandvoort achter glas zittend, in de verte de Furkapass met zijn hotels, onbereikbaar door heel hoge sneeuwduinen en lawines over de weg en daar beneden de ingang van de Furka-Scheiteltunnel. Toch jammer dat de trein niet rijdt, zou zo’n mooie tocht zijn. Aan de overkant torent de Rottälhorn met zijn 2910 meter hoog boven station Tiefenbach uit.

Skiërs zijn in een mars van 3 tot 4 uur omhoog geklommen en komen in groepjes van 2 of 3 naar beneden, slingers vormend met skies of snowboards in de sneeuw.

Na een tocht van ‘n half uur waarbij ze voorzichtig afdalen komen ze op het station aan. Er ligt een dik pak sneeuw en het wachthuisje is zo goed als aan het zicht onttrokken, maar de waterkolom steekt parmantig boven de sneeuwlaag uit.

We nemen een kop koffie, genieten van het uitzicht en voordat we terug gaan, volgen wij met onze ogen de rails zoals wij die al vele malen in de zomer hebben gedaan. Onze gedachte is: *”dit mag een echte Furka-fan niet missen”*.

De "FO-4"

op bladzijde 6 en 14

Als reactie op een artikel over de VFB door onze secretaris Marcel Schuring in "op de rails"(11/2000) ontvingen wij van dhr. Wijdenes een strookje negatieven gemaakt op 15 september 1967. Het betreft foto's van de FO4 die toen gebruikt werd voor excursies tussen Brig en Disentis of een deel daarvan. Twee andere foto's zijn van de wagenremise in Brig met motorrijtuig 44 en de in 1970 na een ongeval gesloopte HGe4/4 35.

Affiche van de eerste opening

Op de achterzijde van de Tandstaaf vindt u een foto van een affiche die gemaakt is ter gelegenheid van de opening van de Furka-Oberalp-Bahn in 1926.

Van ons verenigingslid de Heer Guldemond uit Haarlem ontvingen wij deze foto met daarbij de opmerking dat hij deze affiche heeft weten te bemachtigen op een veiling, tegen de concurrentie van Zwitserse liefhebbers in. Hij hangt in hun Walliser huis en is een ontwerp van Daniëlle Buzzi, een Zwitserse grafisch ontwerper. Afgebeeld is de oude Wilerbrücke met oorspronkelijke boogpijlers en is gedrukt bij P. Attinger & A. Neuchatel

De foto's van René van Vliet

Op de voorkant van de Tandstaaf en op de binnen-achterkant en bij het interview over hemzelf vindt u de foto's van René die hij maakte tijdens vakanties en werkweken in de afgelopen jaren. Het is slechts een kleine greep uit een gigantische collectie foto's over Zwitserland en de Furka in het bijzonder. Als er in de toekomst ruimte is in de Tandstaaf zullen wij zeker een beroep doen op René om nog meer uit deze collectie te laten zien.